

ver medlem af EU efter 1. januar. Vi har også håb om, at både Sverige og Norge bliver det. Så det er en helt, helt anden situation, når vi skal til at definere den ydre grænse i Schengensamarbejdet efter den 1. januar 1995.

Derudover er der selvfølgelig, som flere af ordførerne har været inde på, spørgsmålet om det politimæssige samarbejde. Det er klart, at når man etablerer den fri bevægelighed, når borgerne har ret til at bevæge sig frit over de indre grænser, så er man jo nødt til også at sikre sig et politimæssigt samarbejde, der gør, at de, der vil misbruge den fri bevægelighed til at undgå lovens lange arm, ikke har så gode muligheder for det. Og dér kommer spørgsmålet om overvågning af kriminelle ind, men som svarene ligger fra Justitsministeriets side, står det jo også her klart, at det kun kan foregå, hvis man får en tilladelse fra de nationale myndigheder. Der kan så være en lille tidsfaktor, man kan få lov til at arbejde inden for, men de nationale myndigheder inddrages, og de nationale myndigheder kan sige nej.

Så er der spørgsmålet om at forfølge forbrydere over grænsen. Der føler vi os beroliget af de svar, vi har fået om den bilaterale aftale, der skal indgås mellem Danmark og Tyskland, om, hvordan og hvorledes sådan noget kan foregå. Men vi har jo ingen interesse i at se en situation, hvor politiet f.eks. i Sønderjylland forfølger en forbryder, og så kommer man ned til den dansk-tyske grænse, der nu er åben, og så kan vedkommende køre over grænsen og forsvinde, og man har ikke nogen mulighed for at følge efter, i hvert fald indtil det tyske politi kan overtage i den givne situation. Vi har da ingen interesse i at have en sådan situation herhjemme i Danmark.

Derfor føler vi os også overbevist om, at dette problem kan løses, uden at vi kommer i konflikt med det, der også er vores holdning, nemlig at vi ikke ønsker, at udenlandsk politi skal udøve decideret jurisdiktion i Danmark. Vi ønsker ikke, at de f.eks. skal kunne arrestere folk. Men at man løser det her på en pragmatisk måde, kan jeg ikke se der er noget som helst problem i.

Til sidst vil jeg sige, at spørgsmålet om visumreglerne finder vi heller ikke problematisk. Det er jo så heldigt, at de lande, som Schengenlandene kræver visum fra, stort set er de samme lande, som vi kræver visum fra. Under alle omstændigheder vil det være et spørgsmål, vi skal have løst i forbindelse med de nye EU-regler omkring 1. januar 1996.

Med hensyn til det sidste spørgsmål om fælles informationssystemer er der altså kun én måde, man kan behandle grænseoverskridende kriminalitet på, og det er ved at samarbejde. Grundlaget for at samarbejde er jo altså, at man har de samme informationer, og at man kan udveksle informationer, så det er da fornuftigt, at man etablerer et system for det. Under alle omstændigheder vil det spørgsmål jo også komme op i forbindelse med Europolsamarbejdet. Vi forventer, at der kommer et konventionsudkast til Europolsamarbejdet her i midten af november måned. Vi mener, at det er rigtigt, at vi i Europa gør, hvad vi kan, for at samarbejde om bekæmpelse af kriminalitet. Der foregår så mange ting, som vi skal bruge alle vores ressourcer på at få stoppet. Det er lige fra narkotikahandel til handel med nukleare våben – ja, våben er det jo ikke, men stoffer – spørgsmålet om organhandelen, og hvad der nu kan være af grænseoverskridende problemer. Dér må retssamfundene i Europa samarbejde om at få sådan noget stoppet.

Så vi kan give vores tilslutning fra Det Konservative Folkeparti til, at regeringen fortsætter arbejdet, og derfor vil vi selvfølgelig også stemme imod det dagsordensforslag, som Enhedslisten – desværre sammen med SF – har stillet. Jeg havde håbet på, at Enhedslisten ikke skulle herind i Folketinget og have meget indflydelse, men jeg må konstatere i dag, at man allerede har fået indflydelse på SF i denne sag, og det er lidt beklageligt, men det er jo SF's problem.

Anne Baastrup (SF):

Nu har SF haft den holdning, også før Enhedslisten kom i Folketinget, så det er ikke vores problem.

Der skal ikke herske tvivl om, at SF er imod, at Danmark har søgt om observatørstatus i Schengensamarbejdet. Vi finder, at regeringen går den forkerte vej. Det dansk-tyske problem skal i stedet bruges til at presse grænsekontrolkonventionen igennem. Det er simpelt hen en dårlig forhandlingsstrategi, regeringen har anvendt.

For det første er det ganske uklart, hvad en observatørpost egentlig er. Ser man på de svar, justitsministeren har givet Schengenlandene, virker det, som om der er tale om en egentlig optagelse, og lytter man til ministeren i dag, så er det vist ikke helt forkert. Det, det handler om, er, at Danmark i virkeligheden søger om medlemskab, uden at der lægges op til, at Folketin-